

Віктор ГАЛЮК,

*старший прокурор прокуратури Кримського регіону України
з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері,
старший радник юстиції, заслужений юрист України*

ПРАВОВІ ОСНОВИ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ОРГАНАМИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ І МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Ключові слова: правові основи; система правових актів; прокурорський нагляд; надання та ефективне використання земель.

Уст. 3 Закону України «Про прокуратуру» зазначено, що повноваження прокурорів, організація, засади та порядок діяльності прокуратури визначені Конституцією України, цим Законом та іншими законодавчими актами. Органи прокуратури у встановленому порядку в межах своєї компетенції вирішують питання, що впливають із загальноновизнаних норм міжнародного права, а також укладених Україною міждержавних договорів [1].

Виходячи з цієї норми, правовою основою діяльності органів прокуратури нашої країни є: Конституція України, закони України, міжнародні договори, інші законодавчі акти. Більше того, обов'язкова умова віднесення нормативного акта до зазначених правових основ – це спрямованість його положень на врегулювання повноважень прокурорів, а також організацію, засади та порядок діяльності прокуратури. Тобто на рівні Закону України «Про прокуратуру» визначено критерії, за якими будь-який правовий акт можна віднести до системи правових основ прокурорського нагляду.

Питання визначення правових основ діяльності органів прокуратури завжди залишалось головним для теоретиків і практиків. Так, свою позицію стосовно досліджуваної теми висловлювали: В. Бабенко, Ю. Винокуров, П. Каркач, М. Косюта, І. Марочкін, М. Руденко, В. Сухонос та інші вчені.

Разом з тим належного наукового опрацювання потребують правові основи прокурорського нагляду за додержанням органами виконавчої влади і місцевого самоврядування законодавства про надання та ефективне використання земель з метою формулювання понят-

тя такого складного, багатоаспектного явища і визначення системи правових основ діяльності органів прокуратури.

Передусім з'ясуємо систему нормативних актів, які становлять правову основу діяльності органів прокуратури нашої країни взагалі та нагляду за додержанням органами виконавчої влади і місцевого самоврядування законодавства про надання та ефективне використання земель зокрема.

Так, під основою розуміється поняття, що використовується у праві, у тому числі конституційному (в однині та множині) у його вихідному семантичному значенні, тобто як база, базис, фундамент чого-небудь [2, 405].

Наприклад, у розділі 7 Указу Президента України «Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні» від 22 липня 1998 року №810/08 під правовою основою адміністративної реформи розуміються нормативно-правові акти, які є відправною точкою і механізмом забезпечення даної реформи. Серед цих актів головна роль належить Конституції України і законам України [3].

На думку авторів підручника «Організація судових та правоохоронних органів» (за редакцією І. Марочкіна, Н. Сібільової), правовими засадами діяльності органів прокуратури є Конституція України, Закон України «Про прокуратуру», Положення про класні чини працівників органів прокуратури України та інші законодавчі акти (кримінально-процесуальне, цивільне процесуальне, адміністративне, трудове законодавство тощо). Ці закони встановлюють повноваження прокурора, організацію, засади та порядок діяльності прокуратури.

Окрім зазначених нормативних актів, також слід назвати відомчі акти, видані Генеральним прокурором України відповідно до Закону України «Про прокуратуру». До них належать накази, вказівки, розпорядження, інструкції тощо [4, 349].

С. Новиков вважає, що законодавче регулювання прокурорського нагляду визначається трьома видами норм: конституційними, нормами галузевого законодавства про прокурорський нагляд та нормами інших галузей законодавства, що стосуються прокурорського нагляду [5, 24].

Деякі російські вчені вважають, що правовими основами діяльності прокуратури Російської Федерації є Конституція Російської Федерації, Федеральний закон про прокуратуру Російської Федерації, інші закони з питань діяльності органів прокуратури, міжнародні правові акти, укази Президента РФ, постанови Конституційного Суду РФ, постанови Державної Думи, нормативні правові акти Генерального прокурора Російської Федерації [6, 23–40].

Як слушно стверджують В. Бабенко та М. Руденко, досліджуючи особливості діяльності прокурора у сфері охорони довкілля, прокурорський нагляд за додержанням і застосуванням законів у цій сфері ґрунтується на загальних законодавчих засадах щодо умов та вимог його здійснення й конкретизований в окремих законодавчих актах, які визначають порядок його проведення і включають такі основні блоки законодавчого регулювання:

- конституційне регулювання прокурорсько-наглядових (екологічних) правовідносин, що закріплює найбільш важливі принципи та форми використання природних ресурсів у державі, декларує низку екологічних прав громадян, вимоги щодо охорони довкілля і забезпечення екологічної безпеки;

- регулювання прокурорсько-наглядової діяльності у галузі охорони довкілля, основу яких складають норми Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища»;

- регулювання прокурорсько-наглядових правовідносин еколого-правовими нормами різних галузей законодавства, спрямованими на впровадження системи еколого-правових вимог у процесі використання природних ресурсів, охорони довкілля та забезпечення екологічної безпеки (це дає змогу збалансувати систему органів прокуратури щодо питань екології у її діяльності);

- регулювання прокурорсько-наглядових (екологічних) правовідносин нормами забезпе-

чувальних галузей законодавства, що визначають підстави та особливості притягнення винних до дисциплінарної, адміністративної, майнової та кримінальної відповідальності за екологічні правопорушення залежно від вини, суспільної та екологічної небезпеки діяння фізичних і юридичних осіб [7, 55–56].

Справедливо зауважує В. Рябцев, що складовою частиною правових основ організації та діяльності прокуратури є міжнародні договори. При цьому йдеться про норми тих договорів, конвенцій, які безпосередньо стосуються прокуратури (наприклад, порядку виконання доручень, прямої вказівки на прокуратуру як на суб'єкт відповідних правовідносин), або це випливає із загальних положень договорів [8, 16].

Зокрема, до актів міжнародно-правового регулювання діяльності прокуратури можна віднести: Конвенцію про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах (Конвенція) від 22 січня 1993 року (ратифікована 10 листопада 1994 року, набрала чинності 14 квітня 1995 року) [9]. А також договори: між Україною і Республікою Польща про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах від 24 травня 1993 року [10]; між Україною і Республікою Молдова про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах від 13 грудня 1993 року [11]; між Україною та Республікою Грузія про правову допомогу та правові відносини у цивільних та кримінальних справах від 9 січня 1995 року [12]; міжвідомчі угоди про правову допомогу та співробітництво між Генеральною прокуратурою України і Генеральною прокуратурою Литовської Республіки від 8 грудня 1992 року [13], про співробітництво між Генеральною прокуратурою України та Верховною Народною Прокуратурою Китайської Народної Республіки від 5 жовтня 1995 року [14] тощо.

Крім того, в контексті досліджуваної теми слушною є думка про те, що деякі норми з визначення завдань і наглядової функції прокурора у відповідних сферах правових відносин містяться й у кодифікованих законодавчих актах. Тим самим законодавець підкреслює підвищену значимість прокурорського нагляду у зв'язку з видом діяльності державних та інших органів у певних сферах правових відносин [6, 28].

Наприклад, згідно зі ст. 250 Кодексу України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 року №8073-Х прокурор, заступник проку-

рора, здійснюючи нагляд за додержанням і правильним застосуванням законів при провадженні в справах про адміністративне правопорушення, має право: порушувати провадження в справі про адміністративне правопорушення; знайомитися з матеріалами справи; перевіряти законність дій органів (посадових осіб) при провадженні в справі; брати участь у розгляді справи; заявляти клопотання; давати висновки з питань, що виникають під час розгляду справи; перевіряти правильність застосування відповідними органами (посадовими особами) заходів впливу за адміністративні правопорушення; опротестовувати постанову і рішення за скаргою в справі про адміністративне правопорушення; зупиняти виконання постанови, а також вчиняти інші передбачені законом дії [15].

Однак, враховуючи, що земельні питання остаточно вирішують суди [16, 3], слід звернути увагу й на процесуальне законодавство. Зокрема, йдеться про Цивільний процесуальний кодекс України від 18 березня 2004 року №1618-IV (ЦПК України). Так, відповідно до ч. 2 ст. 45 ЦПК України з метою представництва інтересів громадянина або держави в суді прокурор у межах повноважень, визначених законом, звертається до суду з позовною заявою, бере участь у розгляді справ за його позовами, а також може вступити за власною ініціативою у справу, провадження у якій відкрито за позовом інших осіб, на будь-якій стадії її розгляду, подає апеляційну, касаційну скаргу, заяву про перегляд судового рішення Верховним Судом України, про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами. При цьому прокурор повинен надати суду документи, які підтверджують неможливість громадянина самостійно здійснювати представництво своїх інтересів [17].

Як зазначає В. Сухонос, правову основу прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів також становлять і підзаконні акти, зокрема укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, судові рішення тощо [18, 15]. Щодо правових основ діяльності органів прокуратури України думка науковця, безумовно, є слушною. Наприклад, на врегулювання діяльності органів прокуратури спрямовані норми постанов Кабінету Міністрів України «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів» від 9 березня 2006 року №268 [19] і «Про затвер-

дження Порядку підготовки та оприлюднення звіту про результати проведення заходів щодо запобігання і протидії корупції» від 20 жовтня 2011 року №1094 [20].

Не менш визначний вплив на діяльність органів прокуратури мають і рішення Конституційного Суду України. Так, у рішенні Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «Амальгама Люкс» щодо офіційного тлумачення положення ч. 4 ст. 21 Закону України «Про прокуратуру» від 12 жовтня 2011 року №11-рп/2011, у якому Конституційний Суд України вирішив, що в аспекті конституційного звернення положення ч. 4 ст. 21 Закону України «Про прокуратуру» від 5 листопада 1991 року №1789-XII з наступними змінами «... у разі відхилення його протесту або ухилення від розгляду прокурор може звернутися з заявою до суду про визнання акта незаконним» необхідно розуміти як таке, що передбачає право прокурора у разі відхилення його протесту або ухилення від розгляду звернутися до суду про визнання незаконними як акта відповідного органу, так і рішення, дій чи бездіяльності посадової особи [21].

На нашу думку, справедливою є позиція вчених, які до правових основ діяльності органів прокуратури відносять і нормативні акти Генерального прокурора, вказуючи, що регульовані актами Генерального прокурора питання охоплюють усі найважливіші аспекти організаційної діяльності системи прокуратури. Накази Генерального прокурора видаються з основоположних питань організації діяльності системи прокуратури та порядку реалізації заходів матеріального та соціального забезпечення її працівників. Такими ключовими питаннями можуть бути загальні засади організації нагляду та управління в органах прокуратури, організації роботи з нагляду за виконанням законів, організації нагляду за виконанням законів органами, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, слідство та дізнання, організації нагляду за виконанням законів на транспорті тощо [6, 39].

Зокрема, Ю. Винокуров зауважує, що Федеральний закон «Про прокуратуру Російської Федерації» та інші нормативні акти регулюють устрій органів прокуратури та прокурорського нагляду як особливо закріпленої у законодавстві форми державної діяльності прокуратури. Однак вони не регулюють усі правовідносини, пов'язані з організацією та діяльністю органів прокуратури Ро-

сійської Федерації. У зв'язку з цим важливу роль у правовому регулюванні цих відносин відіграють накази Генерального прокурора, оскільки у них конкретизовано та деталізовано закони щодо конкретного періоду діяльності прокуратури або ж роз'яснено порядок застосування тих або інших законів чи їх окремих норм [22, 12].

Так, з метою забезпечення належної організації діяльності органів прокуратури у сферах охорони навколишнього природного середовища та земельних відносин Генеральним прокурором України видано наказ «Про особливості організації діяльності органів прокуратури у сферах охорони навколишнього природного середовища та земельних відносин» від 4 жовтня 2011 року №3/2 гн [23].

Крім того, відповідно до п. 4 наказу №3/2 гн прокурорів усіх рівнів зобов'язано здійснювати захист інтересів громадян і держави у сфері земельних відносин шляхом комплексного застосування правозахисних, представницьких та кримінально-правових засобів прокурорського реагування на порушення закону. При цьому основну увагу необхідно звертати на:

- захист прав громадян, які неспроможні самостійно їх реалізувати;
- захист інтересів держави і територіальних громад щодо володіння, користування і розпорядження землею, насамперед природно-заповідного, лісового, водного фондів, сільськогосподарського, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного призначення, житлової та громадської забудови, забезпечення додержання вимог закону при зміні цільового призначення земель;
- захист земель оборони, підприємств оборонної промисловості та транспортної галузі, що перебувають у державній власності;
- своєчасність і повноту внесення плати за землю.

Також правовий вплив на прокурорський нагляд за додержанням органами виконавчої влади та місцевого самоврядування законодавства щодо надання та ефективного використання земель мають і розпорядження Генерального прокурора України «Про визначення пріоритетів для комплексного опрацювання та використання в організації прокурорсько-слідчої діяльності» від 1 серпня 2008 року №57 [24], і вказівка Генерального прокурора України від 31 січня 2011 року №13 щодо ефективної реалізації правозахисної діяльності прокуратури у сфері земельних відносин [25].

Наприклад, п. 1.6 розпорядження Генерального прокурора України «Про визначення пріоритетів для комплексного опрацювання та використання в організації прокурорсько-слідчої діяльності» від 1 серпня 2008 року №57 стан прокурорського нагляду за додержанням земельного законодавства визначено пріоритетним для комплексного опрацювання та використання в прокурорсько-слідчій діяльності апарату Генеральної прокуратури України та підпорядкованих прокурорів.

Згідно з п. 1 вказівки Генерального прокурора України від 31 січня 2011 року №13 щодо ефективної реалізації правозахисної діяльності прокуратури у сфері земельних відносин заступників Генерального прокурора України, прокурорів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, спеціалізованих прокурорів (на правах обласних), міських, районних, міжрайонних і прирівняних до них прокурорів, прокурорів районів у містах зобов'язано здійснювати захист шляхом комплексного застосування наглядових, представницьких та кримінально-правових засобів прокурорського реагування на порушення закону, інтересів громадян і держави у сфері земельних відносин і вважати цей напрям одним із пріоритетних у прокурорській діяльності [25].

У контексті цього підрозділу потрібно звернути увагу й на колегіальні акти Генеральної прокуратури України та прокуратур обласного рівня. Зауважимо, що відповідно до п. 5 та пп. 5.1 наказу Генерального прокурора України №3 гн пріоритетні напрями правозахисної діяльності визначаються Генеральним прокурором України та рішеннями колегії Генеральної прокуратури України.

Рішеннями колегій прокуратур Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, спеціалізованих прокуратур (на правах обласних) з урахуванням стану законності також можуть визначатися інші пріоритетні напрями правозахисної діяльності.

Отже, зважаючи на викладене, пропонуємо класифікацію актів, що становлять правову основу прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів:

1) Конституція України. Зокрема, йдеться про Розділ VII («Прокуратура»), у якому закріплено функції прокуратури України, статус Генерального прокурора України, а також у ст. 123 встановлено, що організація і порядок діяльнос-

ті органів прокуратури України визначаються законом. Не менш важливим є й п. 9 перехідних положень Основного Закону, яким передбачено, що прокуратура продовжує виконувати відповідно до чинних законів функцію нагляду за додержанням і застосуванням законів та функцію попереднього (досудового) слідства – до введення в дію законів, що регулюють діяльність державних органів щодо контролю за додержанням законів, та до сформування системи досудового слідства і введення в дію законів, що регулюють її функціонування;

2) Закон України «Про прокуратуру» – конституційний нормативно-правовий акт, наявність якого передбачено ст. 123 Конституції України. У ньому визначено об'єкт та завдання нагляду, повноваження, організацію та засади діяльності органів прокуратури України;

3) інші закони, що регулюють діяльність органів прокуратури України. Зокрема, йдеться про КПК України, КУпАП, ЦПК України, Закони України «Про звернення громадян», «Про охорону навколишнього природного середовища» тощо;

4) міжнародні нормативно-правові акти (зокрема, міжнародні та міжвідомчі договори). Згідно з ч. 1 ст. 9 Конституції України чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України. Укладення міжнародних договорів, які суперечать Конституції України, можливе лише після внесення відповідних змін до Основного Закону;

5) рішення Конституційного Суду України. Так, відповідно до ст. 147 Основного Закону Конституційний Суд України є єдиним органом конституційної юрисдикції в державі, який вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України і дає офіційне тлумачення її норм та законів України;

6) підзаконні нормативно-правові акти. Зокрема, йдеться про відомчі нормативні документи (правові акти Генерального прокурора України та рішення колегій Генеральної прокуратури України). Так, згідно з п. 7 ч. 1 ст. 15 Закону України «Про прокуратуру» Генеральний прокурор Украї-

ни відповідно до законів України видає обов'язкові для всіх органів прокуратури накази, розпорядження, затверджує положення та інструкції.

Крім того, у ч. 3 ст. 14 вказаного Закону закріплено, що у Генеральній прокуратурі України утворюється колегія. Колегії прокуратур відповідно до ч. 1 ст. 18 Закону України «Про прокуратуру» є дорадчими органами і розглядають найбільш важливі питання, що стосуються додержання законності, стану правопорядку, діяльності органів прокуратури, виконання наказів Генерального прокурора України, кадрових питань, заслуховують звіти підпорядкованих прокурорів, начальників структурних підрозділів та інших працівників прокуратури.

На сьогодні у системі нормативних актів, що становлять правову основу прокурорського нагляду за додержанням органами виконавчої влади та місцевого самоврядування законодавства про надання та ефективне використання земель, відсутній окремий акт, який повною мірою визначав би повноваження прокурорів, організацію та порядок здійснення нагляду за додержанням законодавства. До того ж немає єдиної думки й поміж науковців щодо складових системи нормативно-правових актів, які складають правову основу здійснення нагляду органами прокуратури.

Отже, на нашу думку, правовою основою діяльності прокуратури у досліджуваній сфері є: Конституція України, Закон України «Про прокуратуру», накази Генерального прокурора України «Про організацію правозахисної діяльності органів прокуратури України» від 12 квітня 2011 року №3 гн, «Про особливості організації діяльності органів прокуратури у сферах охорони навколишнього природного середовища та земельних відносин» від 4 жовтня 2011 року №3/2, розпорядження Генерального прокурора України «Про визначення пріоритетів для комплексного опрацювання та використання в організації прокурорсько-слідчої діяльності» від 1 серпня 2008 року №57, вказівка Генерального прокурора України від 31 січня 2011 року №13 щодо ефективної реалізації правозахисної діяльності прокуратури у сфері земельних відносин.

Список використаних джерел:

1. Про прокуратуру: закон України від 5 листопада 1991 року №1789-XII: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1789-12>
2. Конституционное право. Энциклопедический словарь [отв. ред. доктор юрид. наук, профессор С.А. Авакян]. – М.: НОРМА, 2001. – 688 с.
3. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні: указ Президента України від 22 липня 1998 року №810/08: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/810/98>
4. Організація судових та правоохоронних органів: підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. / І.Є. Марочкін, Н.В. Сібільова. В.П. Тихий та ін.; за ред. І.Є. Марочкіна, Н.В. Сібільової. – Х.: Одиссей, 2007. – 528 с.
5. Новиков С. Г. К вопросу о законодательном регулировании прокурорского надзора / С.Г. Новиков // Совершенствование правового регулирования прокурорского надзора в СССР (сборник научных трудов). – М.: Всесоюзный институт по изучению причин и разработке мер предупреждения преступности, 1978. – С. 23–31.
6. Российский прокурорский надзор: учебник / Ю.В. Кореневский, Л.А. Прокудина, В.П. Рябцев и др.; под общ. ред. А.Я. Сухарева. – М.: НОРМА, 2001. – 384 с.
7. Бабенко В. І. Прокурор у галузі охорони довкілля: сутність, повноваження, організація: навч. посіб. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. / В.І. Бабенко, М.В. Руденко. – К.: Ін Юре, 2005. – 408 с.
8. Комментарий к Федеральному закону «О прокуратуре Российской Федерации» от 17 ноября 1995 года: с приложением ведомственных нормативных актов / М.П. Журавлев, А.Г. Звягинцев, С.Г. Кехлеров и др.; под общ. ред. проф. Ю.И. Скуратова; Генеральная прокуратура Российской Федерации; Научно-исследовательский институт проблем укрепления законности и правопорядка при Генеральной прокуратуре Российской Федерации. – М.: НОРМА, 1996. – 176 с.
9. Конвенція про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах від 22 січня 1993 року (ратифікована 10 листопада 1994 року, набрала чинності 14 квітня 1995 року): [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=159024
10. Договір між Україною і Республікою Польща про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах від 24 травня 1993 року: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=159061
11. Договір між Україною і Республікою Молдова про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах від 13 грудня 1993 року: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=159063
12. Договір між Україною та Республікою Грузія про правову допомогу та правові відносини у цивільних та кримінальних справах від 9 січня 1995 року: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=159064
13. Міжвідомча угода про правову допомогу та співробітництво між Генеральною прокуратурою України і Генеральною прокуратурою Литовської Республіки від 8 грудня 1992 року: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=84315
14. Міжвідомча угода про співробітництво між Генеральною прокуратурою України та Верховною Народною Прокуратурою Китайської Народної Республіки від 5 жовтня 1995 року: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=84324
15. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні: указ Президента України від 22 липня 1998 року №810/08: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/810/98>
16. Пшонка В. Земля – основне національне багатство держави / В. Пшонка // Вісник прокуратури. – 2011. – №6. – С. 3–5.
17. Цивільний процесуальний кодекс України від 18 березня 2004 року №1618-І: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1618-15/page>
18. Сухонос В. В. Прокуратура України у схемах, таблицях і діаграмах: навч. посіб. / В.В. Сухонос, О.Є. Звірко, Л.Р. Грицаєнко. – Суми: Університетська книга, 2006. – 256 с.
19. Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів: постановою Кабінету Міністрів України від 9 березня 2006 року №268: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/268-2006-p>
20. Про затвердження Порядку підготовки та оприлюднення звіту про результати проведення заходів щодо запобігання і протидії корупції: постановою Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2011 року №1094: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1094-2011-p>
21. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю «Амальгама Люкс» щодо офіційного тлумачення положення ч. 4 ст. 21 Закону України «Про прокуратуру» від 12 жовтня 2011 року №11-рп/2011: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v011p710-11>

22. Винокуров Ю.Е. Органы прокуратуры Российской Федерации и Соединенных Штатов Америки (правовые основы, структура, направления деятельности) / Ю.Е. Винокуров, А.Ф. Смирнов, А.А. Чувилёв и др.; под общ. ред. Б.В. Коробейникова. – М.: Институт повышения квалификации руководящих кадров Генеральной прокуратуры Российской Федерации, 1996. – 96 с.

23. Про особливості організації діяльності органів прокуратури у сферах охорони навколишнього природного середовища та земельних відносин: наказ Генерального прокурора України від 4 жовтня 2011 року №3/2 гн: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m= fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=157040

24. Про визначення пріоритетів для комплексного опрацювання та використання в організації прокурорсько-слідчої діяльності: розпорядження Генерального прокурора України від 1 серпня 2008 року №57: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m= fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=166624

25. Щодо ефективної реалізації правозахисної діяльності прокуратури у сфері земельних відносин: вказівка Генерального прокурора України від 31 січня 2011 року №13: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/file_downloader.html?_m=fslib&_t=fsfile&_c=download&file_id=166655

Віктор ГАЛЮК

ПРАВОВІ ОСНОВИ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ОРГАНАМИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ І МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Резюме

Проаналізовано наукові та нормативні джерела з метою формулювання визначення автором системи правових основ діяльності органів прокуратури за нагляду за додержанням органами виконавчої влади і місцевого самоврядування законодавства про надання та ефективне використання земель.

Віктор ГАЛЮК

ПРАВОВЫЕ ОСНОВЫ ПРОКУРОРСКОГО НАДЗОРА ЗА СОБЛЮДЕНИЕМ ОРГАНАМИ ИСПОЛНИТЕЛЬНОЙ ВЛАСТИ И МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА

Резюме

Анализируются научные и нормативные источники с целью формулирования собственного авторского определения системы правовых основ деятельности органов прокуратуры по надзору за соблюдением органами исполнительной власти и местного самоуправления законодательства о предоставлении и эффективном использовании земель.

Victor GALYUK

LEGAL BASIS OF PROSECUTORIAL SUPERVISION OVER OBSERVANCE OF LAND LAW BY EXECUTIVE AUTHORITIES AND LOCAL GOVERNMENT

Summary

The article analyzes the scientific and regulatory sources to define the system of legal grounds of prosecutor's office activity in the area of supervision over observance of legislation for provision and efficient use of land by executive authorities and local government.